

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

بهرام رحمانی
۲۰ جولای ۲۰۱۹

مذاکره محرمانه احزاب ناسیونالیست کردی با حکومت اسلامی در سالگرد ترور عبدالرحمان قاسملو بر سر میز مذاکره! (بخش اول)

حکومت اسلامی ایران، از همان روزهای نخست به قدرت رسیدنش در چهل سال پیش بی‌رحمانه و وحشیانه سرکوب، سانسور شلاق، شکنجه، اعدام، ترور، غارت و استثمار هر چه شدیدتر نیروی کار را در اهداف برنامه‌های حکومت خود قرار داد. این حکومت تمامی دستاوردهای انقلاب ۱۳۵۷ مردم ایران را نابود کرد و یک حکومت جهل و جنایت و ترور ویرانگری را پی‌ریزی کرد که تا به امروز از هیچ جنایتی علیه بشریت فروگذار نبوده است.

این حکومت مخالفین کوچک و بزرگ، پیر و جوان خود را فردی و یا جمعی اعدام کرده و یا در داخل و خارج کشور ترور کرده است. این حکومت علاوه بر سازمان‌دهی گروه‌های تروریستی به‌ویژه شیعه‌مذهب وابسته به‌خود در کشورهای مختلف منطقه و راه‌انداختن جنگ‌های موسوم به «جنگ‌های نیابتی» در خاورمیانه، در قاچاق اسلحه و مواد مخدر و دزدی نیز شراکت دارد. شاید حکومت اسلامی تنها حکومت جهان باشد که به‌طور مطلق با هرگونه آزادی فردی و جمعی و شادی خشک و خالی مردم، سر خصومت و دشمنی سیستماتیک دارد!

حکومت اسلامی ایران، حتی قاسملو را نخست با میانجی‌گری جلال طالبانی به میز مذاکره در اتریش کشاند و سپس وی و همراهانش را ترور کرد.

دکتر عبدالرحمان قاسملو، ۳۰ سال، یعنی روز ۱۳ جولای سال ۱۹۸۹ میلادی به‌همراه دون از همراهانش در چنین روزی در جریان مذاکره با نمایندگان حکومت ایران توسط تروریست‌های به ظاهر دیپلمات، به‌همراه دو تن دیگر از همراهانش ترور شد و جان باخت.

اکنون ۳۰ سال از ترور عبدالرحمان قاسملو می‌گذرد، اما عاملان آن، نه تنها هنوز محاکمه نشده‌اند، بلکه بارها آزادانه به اروپا و کردستان عراق سفر کرده اند.

در این طرح تروریستی، قاسملو دبیر کل وقت حزب دمکرات کردستان ایران، به‌همراه عبدالله قادری آذر، عضو کمیته مرکزی حزب دمکرات و دکتر فاضل رسول استاد دانشگاه اهل جنوب کردستان در پایتخت اتریش ترور شدند.

با توجه به اقدامات همه جانبه‌ای که از سوی خانواده‌های مقتولان و نهادهای ایرانی و خارجی برای بازگشائی این پرونده به عمل آمده است اما دولت‌های گوناگون اتریش در طی ۲۰ سال گذشته از بازگشائی و پیگیری روند این پرونده پرهیز کرده‌اند.

از جمله «بهرام رحمانی» دبیر و دکتر «گلرمد مرادی» منشی انجمن قلم ایران (در تبعید)، در هفتاد و پنجمین کنگره پن جهانی که در روزهای ۱۹ تا ۲۵ اکتبر ۲۰۰۹ در شهر لینز اتریش برگزار شده بود شرکت داشتند در شب فستیوال فرهنگی که در «موزه قصر» توسط وزارت فرهنگ اتریش برگزار شده بود، نخست‌پرزیدنت سابق پن جهانی آقای «جری گروشا» و پرزیدنت جدید پن جهانی آقای «جان رالستون ساول» سخنرانی کردند. سپس نخست‌وزیر ایالتی دکتر «یوزف پورینگر» و رئیس‌جمهوری اتریش دکتر «هاینس فیشر» نیز به سخنرانی پرداختند.

برای لحظه‌ای بهرام رحمانی و گلرمد مرادی با رئیس‌جمهوری اتریش دیدار کردند و از وی درخواست کردند نسبت به سرکوب و اختناق در ایران (اعتراضات سال ۸۸) و مسأله ترور عبدالرحمان قاسملو، عکس‌العمل نشان دهند. وی با اظهار تاسف از اوضاع ایران، این ترور را یک فاجعه نامید و در عین حال تأکید کرد این پرونده را نمی‌تواند باز کند و توضیحی در این مورد نداد. اما دولت اتریش دو روز بعد، طی صدور اطلاعیه‌ای، سرکوب اعتراضات در ایران را محکوم کرد.

در این میان، حیرت‌آورتر آن است که در مقطع سال‌گرد ترور قاسملو، خبرهایی منتشر شده مبنی بر این که چهار حزب ناسیونالیست کردی این‌بار در نروژ، با نمایندگان حکومت اسلامی و قاتلین ده‌ها هزار انسان در یک جلسه محرمانه به مذاکره نشسته‌اند.

البته مذاکره را نه به‌طور مطلق می‌توان رد کرد و نه به‌طور مطلق آن را پذیرفت. چرا که کشور به کشور و موقعیت‌های متفاوت و توازن قوا بین مذاکره‌کنندگان تفاوت دارد. اما در مورد حکومت اسلامی ایران و در شرایط موجود می‌توان قاطع و محکم و به‌طور مطلق می‌توان گفت هرگونه مذاکره چه محرمانه و چه علنی با این حکومت، جنایتی بیش نیست؛ خاک پاشیدن به چشم مردم، به‌ویژه کارگران و بازنشستگان، زنان و همه آن شهروندانی است که چهل سال است کمرشان زیر فشارهای اقتصادی، سیاسی، فرهنگی و اجتماعی حکومت اسلامی خم شده و یا شکسته است.

همگان می‌دانند که حکومت اسلامی ایران، قصد مذاکره و عقب‌نشینی و امکان دادن به اپوزیسیون کرد و غیره را ندارد و تنها این بازی را راه انداخته است تا با انحراف افکار عمومی و پاسیو کردن احزاب مسلح ناسیونالیست کرد، بتواند بحران‌های موجود اقتصادی، سیاسی و دیپلماتیک خود را پشت سر بگذارد. هدف اصلی حکومت اسلامی از کشاندن احزاب ناسیونالیست کرد به پای میز مذاکره به دور از چشم مردم و حتی اعضا و طرفداران این احزاب، رسوا کردن آن‌هاست. در حالی که نیروهای سرنگونی‌طلب حکومت اسلامی، جنبش‌های سیاسی - اجتماعی ایران، نباید به کمتر از سرنگونی کلیت حکومت اسلامی و برپائی یک جامعه آزاد، برابر، انسانی، عادلانه و مرفه رضایت بدهند.

مطلبی که در پیش رو دارید در چندین بخش منتشر خواهد شد و به سابقه تروریستی حکومت اسلامی در چهل سالگی آن و همچنین مذاکره محرمانه نمایندگان حکومت اسلامی ایران با چهار حزب ناسیونالیست کردی در نروژ، نفرت عمومی مردم آزاده ایران و در داخل و خارج کشور را بر علیه خود برانگیخته است.

همان‌طور که گفتیم هنوز بیش‌تر از چند روز به سال‌گرد ترور قاسملو، نمانده بود که ناگهان خبری در مقطع ترور قاسملو و همراهانش در یک مذاکره پنهانی با نمایندگان حکومت اسلامی در اتریش، در شبکه‌های اجتماعی بسیار خیرساز شد: «مذاکره بعضی از احزاب مهم کرد با نمایندگان حکومت ایران در نروژ»

در این مذاکره پنهانی حزب کومله زحمت‌کشان کردستان، حزب دموکرات کردستان ایران، حزب کومله انقلابی زحمت‌کشان و همچنین حزب دموکرات کردستان، از جمله گروه‌هایی هستند که در این مذاکرات پنهانی حضور داشتند. بی‌بی‌سی فارسی با شماری از رهبران این احزاب از جمله عبدالله مهتدی دبیر کل حزب کومله کردستان ایران، و مصطفی هجری دبیر کل حزب دموکرات کردستان ایران، تماس گرفته است. آن‌ها این گزارش‌ها را تأیید نکردند و اما در عین حال آن را رد نکردند. (بی‌بی‌سی فارسی، ۹ ژوئیه ۲۰۱۹ - ۱۸ تیر ۱۳۹۸)

با این حال یک مقام ارشد در یکی گروه‌های حاضر در این مذاکرات، به بی‌بی‌سی فارسی تأیید کرد که دیدارهایی بین نمایندگان احزاب کردی و حکومت اسلامی ایران انجام شده است.

بر اساس گزارش‌های غیررسمی از سوی گروه‌های کرد، نمایندگان در سطح جانشین رهبری و از سوی ایران نمایندگانی از شورای عالی امنیت ملی و وزارت خارجه حضور داشته‌اند و محل این نشست نروژ بوده است.

شاهد علوی، روزنامه نگار می‌گوید ریاست هیات ایرانی در این نشست را محمد کاظم سجادی‌پور، معاون پیشین نماینده دائم ایران در سازمان ملل متحد در ژنو بر عهده داشته است.

همین اخبار حاکی از این است که میانجی این مذاکرات (NOREF-Norwegian Centre for Conflict Resolution) یک سازمان غیردولتی نروژی بوده است.

به‌گفته گردانندگان بی‌بی‌سی، این سازمان به سؤال‌های بی‌بی‌سی فارسی در این‌باره پاسخ نداده است.

نورف، ظاهراً از جمله سازمان‌های غیردولتی است که در حل تخاصم‌ها بین گروه‌های مسلح و دولت‌ها وارد می‌شود. میانجی‌گری برای پایان دادن به چند دهه درگیری‌های مسلحانه بین جنبش فارک (نیروهای مسلح انقلابی کلمبیا) و دولت کلمبیا از جمله مهم‌ترین فرایندهای صلحی بوده که سازمان غیر دولتی نورف در آن مشارکت داشته است. نورف علاوه بر کلمبیا در سوریه و فلیپین نیز فعال است.

اما روشن نیست که این سازمان به اصطلاح غیردولتی، چه منافعی در میانجی‌گری دولت‌ها و احزاب اپوزیسیون مسلح آن‌ها دارد؟!

گفته می‌شود مقدمات گفت‌وگو میان احزاب کرد و ایران از یک سال و نیم پیش آغاز شده است و در ابتدا سازمان غیردولتی نورف هیاتی را برای گفت‌وگوهای جداگانه به کردستان عراق و ایران فرستاده است.

با این وجود بنابر گزارش‌ها، دیدار نمایندگان کردها و حکومت اسلامی هشتم تیرماه ۱۳۹۸، در نروژ بوده است و دو طرف توافق کرده‌اند نشست‌های دیگری نیز برگزار کنند.

بنابر این گزارش‌ها، دیدار نمایندگان کردها و حکومت اسلامی هشتم تیرماه در دفتر سازمان غیردولتی نورف در نروژ (ساختمانی که در تصویر بالا دیده می‌شود)، برگزار شده و دو طرف توافق کرده‌اند که نشست‌های دیگری نیز برگزار کنند.

اما عمر ایلخانی‌زاده در گفت‌وگو با دویچه‌وله، تأیید کرد که نمایندگان چهار حزب عمده کرد ایرانی، حزب دمکرات کردستان، حزب دمکرات کردستان ایران، حزب کومله کردستان ایران و حزب کومله زحمت‌کشان کردستان، به عنوان اعضای «مرکز همکاری احزاب کردستان ایران» در اروپا با نمایندگان جمهوری اسلامی دیدار کرده‌اند.

او که در حال حاضر مسئولیت رهبری دوره‌ای مرکز همکاری احزاب کردستان ایران را بر عهده دارد، گزارش‌ها در این‌باره را تکذیب نکرد که این دیدارها با میانجی‌گری یک سازمان غیردولتی نروژی، نزدیک به وزارت امور خارجه این کشور به نام «نورف» (NOREF – Norwegian Centre for Conflict Resolution) انجام گرفته است.

دویچه‌وله فارسی از نورف نیز سؤالاتی در همین زمینه پرسیده، اما این نهاد هنوز به این پرسش‌ها پاسخ نداده است. برخی منابع نزدیک به احزاب کرد به دویچه‌وله فارسی گفتند که دست‌کم در یک دیدار با نمایندگانی عالی‌رتبه از وزارت امور خارجه و دفتر علی خامنه‌ای، رهبر حکومت اسلامی، دبیران کل این احزاب حضور داشته‌اند.

با این حال، ایلخانی‌زاده در پاسخ به این پرسش که این ملاقات‌ها در چه سطحی صورت گرفته؟ تنها گفت: «از طرف جمهوری اسلامی نمایندگانی در سطح بالا و از طرف احزاب کرد هم نمایندگانی در سطح رهبری در این دیدارها شرکت کرده‌اند.» با عمر ایلخانی‌زاده، دبیر کل حزب کومله زحمت‌کشان کردستان

ایلخانی‌زاده در گفت‌وگو با دویچه‌وله فارسی گفت: «جواب مثبت احزاب کردی برای مذاکره با ایران بر سر کردستان، با خواسته‌های کردها مغایر نیست و تغییری در سیاست احزاب کردی صورت نگرفته است.»

عمر ایلخانی‌زاده گفت: «احزاب اصلی موجود در جنبش کردستان که از اول هم طرف جمهوری اسلامی بوده‌اند، قبلاً هم در سال ۷۹ مذاکراتی انجام داده بودند و هیچ‌گاه اصل مذاکره بر سر مسائل کردستان را رد نکرده‌اند.»

ایلخانی‌زاده افزود: «در طول یک سال و یک سال نیم گذشته از طرف شخصیت‌ها و نهادهای بین‌المللی تماس‌هایی با ما گرفته شد. آن‌ها می‌خواهند که راه حل آشتی برای جنبش کردستان پیدا بشود. ما پاسخ مثبت دادیم و اعلام کردیم که حاضر به مذاکره هستیم و بالاخره این تماس‌ها برقرار شد.»

ایلخانی‌زاده رئیس دوره‌ای مرکز همکاری احزاب کردستان ایران گفت: «ما شرایطی برای مذاکره داشتیم. شرط اول ما این است که هر مذاکره‌ای باید علنی باشد. شرط دوم این است که مذاکره روی مسائل کردستان باشد، مسأله کردستان را به رسمیت بشناسد و از طرف رهبری و نهادهای جمهوری اسلامی اعلام بشود. شرط سوم ما این است که یک نهاد معتبر بین‌المللی هم بر این مذاکرات نظارت کند.»

ایلخانی‌زاده تأکید کرد که چهار حزب عمده کرد در جریان تماس‌ها و دیدارهای خود با مقامات جمهوری اسلامی تنها این حد پیش رفته‌اند و از طریق نهادهای معتبر و بین‌المللی در آلمان، نروژ، سوئد و بریتانیا، به رهبران جمهوری اسلامی پیام داده‌اند.

او در عین حال تأکید کرد که هنوز هیچ «مذاکره‌ای» انجام نگرفته است و تنها نشست‌ها و ملاقات‌هایی برای فراهم ساختن زمینه «مذاکره» صورت گرفته است. او گفت: «ما هنوز وارد مذاکره نشده‌ایم. ما این تماس‌ها را که به همت طرف سوم صورت گرفته مذاکره نمی‌دانیم. من در مصاحبه با تلویزیون «روداو» هم گفتم که مذاکره‌ای بر سر مسأله کردستان انجام نگرفته است و آنچه رخ داده، فقط آماده‌سازی زمینه برای مذاکره بوده است.»

دبیرکل حزب کومله زحمتکشان کردستان به دویچه‌وله فارسی گفت: «بالاخره مقدمات و آماده‌سازی‌هایی برای مذاکره باید انجام گیرد. ما جواب مثبت دادیم و از طرف مقابل هم قبول کردند که روی این مسئله صحبت کنیم. اما ما بر سر این‌که این آمادگی‌سازی چگونه باید باشد، بحث داریم.»

عمر ایلخانی‌زاده، در پایان گفت‌وگو با دویچه‌وله فارسی در پاسخ به گزارش‌ها در باره مذاکره این احزاب با امریکا گفت: «ما به‌عنوان احزاب منفرد هم با دولت‌های اروپائی و هم با دولت امریکا تماس‌هایی داشته‌ایم، اما تا به‌حال به‌عنوان مرکز همکاری احزاب کردستان مذاکره‌ای با امریکا انجام نداده‌ایم. طبعاً ما قصد داریم چنین مذاکراتی انجام بگیرد، ولی البته این امریکائی‌ها هستند که باید چنین نشست‌هایی را ترتیب دهند.»

شبکه رادیو فردا ۱۸ تیر ۱۳۹۸، نوشت: میانجی‌گری یک موسسه نروژی برای «مذاکره احزاب کرد و حکومت ایران»

عمر ایلخانی‌زاده، دبیرکل حزب کومله زحمتکشان ایران در گفت‌وگو با شبکه تلویزیونی کردی «روداو» تأیید کرده که تلاش‌های مقدماتی برای انجام مذاکرات صورت گرفته است.

ابراهیم علیزاده، دبیر سازمان کردستان حزب کمونیست ایران، که در جریان این تلاش‌های مقدماتی بوده، نیز در گفت‌وگو با تلویزیون کومله وابسته به این حزب خبر یاد شده را تأیید کرده است.

او گفته که این حزب یک بار با نمایندگان یک سازمان نروژی که نقش میانجی را بازی می‌کند، دیدار کرده ولی در دور بعدی گفت‌وگوها حضور نداشته است.

سازمان نروژی که به‌عنوان واسطه بین نمایندگان احزاب کرد و جمهوری اسلامی، معرفی شده، «اندیشکده نورف» است.

سازمان نروژی نورف که در سال‌های اخیر در میانجی‌گیری بین مخالفان دولت سوریه نیز فعال بوده، روابط خوبی با مقام‌های حکومت اسلامی دارد.

مشخص نیست که در این دیدار، گفت‌وگویی درباره مسائل کردها صورت گرفته است یا نه ولی کمال خرازی در طول دو سال گذشته، به‌عنوان یک واسطه مهم در برخی معادلات سیاست خارجی ایران ظاهر شده است.

سفر او به اسپانیا، فرانسه و ایتالیا، دیدارش با معاون وزیر خارجه بریتانیا و دیدارهای متعدّدش با سازمان‌های غیردولتی اروپائی، نشان‌دهنده افزایش نقش و وزن او در معادلات سیاست خارجی ایران است.

خبر فراهم‌سازی مقدمات گفت‌وگو بین این گروه‌ها و حکومت ایران در حالی منتشر شده است که در طول یک سال گذشته اخبار گسترده‌ای از درگیری‌های نظامی بین برخی از این احزاب و نیروهای نظامی جمهوری اسلامی منتشر شده بود. حکومت ایران این احزاب را «گروه‌های تروریستی» می‌داند.

مقام‌های ارشد این سازمان نurf، دی‌ماه پارسال به ایران سفر و با کمال خرازی، رئیس شورای راهبردی سیاست خارجی ایران، دیدار کردند. (تصویر بالا)

در تازمترین نمونه، روز سه‌شنبه خبرگزاری مهر گزارش داد که یک گروه وابسته به حزب کردستان ایران به‌سوی یک خودروی سپاه پاسداران در پیرانشهر شلیک کرده و سه نیروی سپاه کشته شده‌اند.

هشتم تیرماه امسال نیز منابع خبری وابسته به حزب دمکرات کردستان خبر دادند که «نیروهای پیشمرگه» این حزب با نیروهای سپاه درگیر و در این درگیری «چندین تن» از نیروهای سپاه کشته شده‌اند.

تعداد کشته‌شدگان در این درگیری اعلام نشده ولی این منابع افزودند که سپاه در واکنش به این درگیری، ارتفاعات «آلدنه» و «برده سوران» در اقلیم کردستان عراق را با توپخانه مورد حمله قرار داده است.

شهریور پارسال نیز سپاه پاسداران در جریان یک حمله موشکی، مقر حزب کردستان ایران در اقلیم کردستان عراق را هدف قرار داد که منجر به کشته‌شدن ۱۴ نفر شد.

همان ایام، رامین حسین‌پناهی، گفته شد عضو حزب کومله کردستان ایران بود، نیز اعدام شد. با وجود چنین سوابقی از درگیری‌های گسترده در طول یک‌سال گذشته است که انتشار خبر زمینه‌سازی برای مذاکره گروه‌های کرد با ایران، بازتاب فراوانی داشته است.

مقام‌های جمهوری اسلامی هنوز درباره این اخبار و انجام چنین تلاش‌هایی موضع‌گیری نکرده‌اند. در برخی رسانه‌ها آمده است که ریاست گروهی که از تهران به اسلو سفر کرده بود با محمدکاظم سجادیپور «رئیس مرکز مطالعات سیاسی و بین‌المللی وزارت امور خارجه» بوده است. مشخص نیست چه کسانی از سوی احزاب کرد حضور داشتند ولی به گفته عمر ایلیخان‌زاده دبیرکل حزب کومله زحمتکشان کردستان، در «سطح رهبری بودند». یکی از مهم‌ترین پیش‌شرط‌ها که حکومت اسلامی تا این لحظه آن را نپذیرفته است، به گفته عمر ایلیخان‌زاده، «علنی بودن این مذاکرات» است. «نظارت بین‌المللی و تأمین امنیت مذاکرات» هم به‌گفته عمر، از دیگر شرایط آغاز مذاکرات هستند. عمر ایلیخان‌زاده می‌گوید، جمهوری اسلامی این پیش‌شرط‌ها را «نپذیرفته است ولی رد هم نکرده است». ایلیخان‌زاده، می‌افزاید «ابتکار این دیدار نه از سوی احزاب کرد و نه از طرف جمهوری اسلامی بوده، بلکه پیشنهاد و ابتکار نهاد میانجی است».

همزمان با این مذاکرات، درگیری‌های نظامی نیز ادامه دارند. در روزهای گذشته و حتی زمانی که مذاکرات در اسلو در جریان بود، سپاه پاسداران انقلاب اسلامی با توپخانه و استفاده از پهپاد مقر سه حزب کرد را مورد حمله قرار داد. در این حملات، به‌گفته مقامات محلی اقلیم کردستان عراق، یک دختر روستائی در عراق کشته و دو برادرش نیز زخمی شدند. در یکی دیگر از این حملات نیز دو پیشمرگه، آسیب دیدند. سه درگیری نیز در خاک ایران بین پیشمرگه‌های کرد و سپاه روی داده است. در دو درگیری اخیر در منطقه جوانرود در استان کرمانشاه، سپاه از کشته شدن پنج نفر از پیشمرگه‌ها خبر می‌دهد. در این درگیری یکی از سپاهیان نیز بر مبنای همین اطلاعیه کشته شده است. در درگیری دیگری که در منطقه پیرانشهر روی داد، سه سپاهی کشته شدند.

همزمان با مذاکرات اسلو، مقامات حکومت اسلامی در دانشگاه کردستان شهر سنندج، «کنگره مشاهیر کرد» نیز برگزار کردند. بازگشت هنرمندی بسیار معروفی چون خالقی پس از بیش از ۳۸ سال و استقبال رسمی از او توسط استاندار کردستان در مرز با عراق نیز، ترفندهای جدید حکومت اسلامی است.

البته نشست اسلو، تنها نشست نبود. سفر هرمیداس باوند و صادق زیباکلام به کردستان عراق و دیدار آن‌ها با مقامات بلندپایه حکومت محلی چون نخجیروان بارزانی رئیس حکومت این اقلیم نیز این شبهه را به وجود می‌آورد که دولت اقلیم کردستان عراق نیز از مذاکرات بین کردهای ایران و حکومت اسلامی دخیل است.

شایان ذکر است که صادق زیباکلام عضو هیات حسن نیتی بود که در ابتدای انقلاب به کردستان رفت و همیشه نیز در رابطه با کردها و کردستان صحبت کرده است.

محمد خاتمی رئیس جمهور سابق حکومت اسلامی، اخیراً در دفاع از «فدرالیسم»، صحبت کرده بود. مقامات حکومت اسلامی تا کنون درباره دیدار با رهبران چهار حزب عمده کردستان ایران هیچ اظهار نظری نکرده‌اند. کومه‌له - سازمان کردستان حزب کمونیست ایران، از جمله احزابی است که از سوی میانجی‌نروژی به نشست احزاب کردستانی با حکومت اسلامی دعوت شده اما حاضر به شرکت در این نشست نشده است.

اکنون انتقادی که همزمان به رهبری حزب کمونیست ایران و کومه‌له - سازمان کردستان آن، می‌توان داشت این است که چرا نشست خود با سازمان نروژی و خواست این سازمان برای مذاکره با حکومت اسلامی را زودتر اعلام نکرده‌اند و چرا صریحاً این مذاکره را محکوم نمی‌کنند؟!

اما در شبکه‌های اجتماعی به جای این که نوک تیز حمله نقد و نظر به سوی رهبران چهار حزب کردی که مستقیماً با نمایندگان حکومت اسلامی در نروژ مذاکره محرمانه داشتند گرفته شود به سوی حزب کمونیست ایران و سازمان کردستان آن نشانه رفته است.

البته مدت‌هاست که بین برخی کاردهای حزب کمونیست و سازمان کردستان آن، اختلاف‌نظرهایی به وجود آمده است و اکنون به نظر می‌رسد برخی فعالین چپ و احزاب سیاسی چپ، با بهره‌برداری از مذاکره کنونی احزاب کردی با حکومت اسلامی، در تلاشند اختلاف درونی این حزب را عمیق‌تر کنند تا انشعابی صورت گیرد و در این میان، شاید تعدادی از حزب کمونیست ایران و کومه‌له جدا شوند و به احزاب آن‌ها بپیوندند. نگرشی فرقه‌ای که در این ۲۰ سال گذشته، همواره سازمان‌ها و احزاب چپ را به سوی جدائی و انشعاب کشانده است.

بی‌تردید حزب کمونیست ایران و سازمان کردستان آن کومه‌له، اشکالات سیاسی زیادی دارند که باید به طور مستقل و به درو از هرگونه حب و بغض مورد نقد قرار گیرند اما متأسفانه سازمان‌ها و افراد غیرمسئول و فرقه‌گرا و سکتاریست، با راه‌انداختن فحاشی و اهانت به برخی کادرهای حزب کمونیست ایران و کومه‌له، بر نقد سیاسی سایه انداخته‌اند.

علاوه بر این که مذاکره اپوزیسیون با حکومت اسلامی ایران در وضعیت کنونی چه محرمانه و چه آشکار، دهن‌کجی بزرگی به اکثریت شهروندان جامعه ایران، به‌ویژه مردم ستمدیده کردستان است و شدیداً باید محکوم گردد؛ در عین حال به نظر می‌رسد این احزاب کردی از واقعه ترور عبدالرحمان قاسملو نیز هیچ درسی نگرفته‌اند. قاسملو، در حالی که مشغول گفت‌وگو با نمایندگان حکومت اسلامی بود، به قتل رسید.

چند سال بعد، در دهه ۹۰ میلادی، صادق شرف‌کندی، دبیرکل بعدی این حزب، نیز در رستورانی در برلین کشته شد و دادگاه مشهور به «میکونوس» در آلمان که به پرونده قتل سیاسی صادق شرف‌کندی دیگر رهبر حزب دموکرات کردستان ایران و سه همراه او رسیدگی می‌کرد، ایران را به «تروریسم دولتی» محکوم کرد.

با این حال چند سال پیش، هیاتی از اقلیم کردستان عراق به سرپرستی ملاختیار به تهران رفت و پس از آن با احزاب کردستان ایران که در عراق پایگاه دارند، دیداری برگزار کرد. پس از این دیدار بود که ناظم دباغ، معاون دبیرکل

حزب دموکرات کردستان در گفتگو با بی‌بی‌سی فارسی، اعلام کرد خود را ملزم به اجرای توافق‌های اقلیم و جمهوری اسلامی نمی‌داند.

او با اشاره به کشته‌شدن عبدالرحمان قاسملو پای میز مذاکره گفته بود این حزب «تجربه تلخی از مذاکره با جمهوری اسلامی دارد.» با این حال این مقام ارشد حزب دموکرات کردستان ایران گفته بود حزب آن‌ها «دیالوگ و مذاکره بر سر مسائل کردستان عراق و خواست‌های مردم کرد را مناسب‌ترین راه حل» می‌داند اما «آن‌ها با حکومت ایران که به خواست‌های ما اعتقادی ندارد و در عین حال ما اعتمادی به عملکرد آن‌ها پشت میز مذاکره نداریم، گفتگو نخواهیم کرد».

با این حال خبر مذاکره احزاب کرد با حکومت اسلامی تنها چند روز مانده به سال‌گرد قتل سیاسی عبدالرحمان قاسملو دبیر کل حزب دموکرات کردستان ایران منتشر می‌شود.

روز ۱۳ ژوئیه یکی از اعضای حزب دموکرات کردستان ایران، قاسملو دبیرکل حزبشان را به هتل هیلتون وین می‌رساند. قاسملو می‌گوید قرار است دوستی را ملاقات کند. فاضل رسول در ورودی پشت هتل منتظر او بوده است. قاسملو از در پشتی سوار خودرو فاضل رسول می‌شود و به خانه او که محل برگزاری گفتگوها است می‌رود. تنها چند نفر محدود در حزب دموکرات کردستان ایران در رده‌های بالا از گفتگوها خبر داشته‌اند.

خانه فاضل رسول که از کردهای چپ عراق است در خیابان لینگه بانگسه بود. یک روز پیش‌تر نمایندگان کردها و حکومت اسلامی در خانه او دیدار کرده بودند.

عبدالرحمان قاسملو، عبدالله قادری آذر و فاضل رسول میزبان جلسات حضور دارند و از طرف حکومت ایران محمد جعفری صحرارودی، مصطفی آجودی و غفور درجزی.

غفور درجزی از فرماندهان سپاه پاسداران است که با پاسپورت جعلی وارد اتریش شده بود.

فرستادگان حکومت اسلامی، خواهان محرمانه نگه داشتن مذاکرات بودند. در نوار ضبط شده جعفری صحرارودی می‌گوید به این دلیل نخواست جلال طالبانی در جلسه حضور داشته باشد چون او خیلی جاها درباره مذاکرات صحبت کرده، «با این روحیه که آقای طالبانی دارد ما فکر کردیم نباشد بهتر».

خسرو بهرامی در آن زمان نماینده حزب دموکرات در وین بود. او هم از مذاکرات بی‌خبر بود، می‌گوید: «پخش شایعه مذاکرات از طرف خود ایرانی‌ها بود. می‌خواستند با این بهانه نگذارند جلال طالبانی حضور داشته باشد. شاید هم نمی‌خواستند او را هم بکشند. یا می‌دانستند اگر آقای طالبانی در جلسه حضور داشته باشد، همچون جلسات گذشته پیشمرگه‌های اتحادیه میهنی از جلسه حفاظت خواهند کرد و اجرای نقشه ترورها مشکل می‌شد».

پولیس اسلحه‌ها و صدا خفه‌کن‌ها را پیدا می‌کند که از ایران آمده است. سلاح‌ها زمان شاه از اسپانیا خریداری شده بود.

اکبر هاشمی رفسنجانی در کتاب خاطراتش درباره ترورهای وین نوشت، «در تاریخ ۳۰ تیر ۱۳۶۸ (هشت روز پس از ترور رهبران کرد)، محمود واعظی (معاون وقت وزیر خارجه) تلفنی از تهران خبر داد که وزیر خارجه اتریش گفته است ایران در قتل قاسملو به احتمال زیاد دیده می‌شود. گفتیم برای جواب مشورت کنید. گفت اتریشی‌ها خوب برخورد کرده‌اند. مأمور ایرانی را تیرئه و به ایران اعزام داشته‌اند.»

فرستادگان حکومت اسلامی ایران پس از بازگشت به ایران در پست‌های حساسی مشغول به کار شدند. آن‌ها بیش‌تر در اطراف علی لاریجانی رئیس‌پیشین صدا و سیما و رئیس مجلس فعلی بوده‌اند. اطلاعاتی زیادی در باره مصطفی مصطفوی در دست نیست. او موفق به فرار شد و احتمالاً با نام مستعار در جلسات حضور داشته است.

اما محمد جعفری صحرارودی، یکی از فرماندهان سپاه قدس است که در پست‌های معاونت امنیت داخلی شورای عالی امنیت ملی، عضو تیم مذاکره‌کننده هسته‌ای در دوران مدیریت علی لاریجانی و حال مسئول دفتر رئیس مجلس شورای اسلامی ایران است.

محمد جعفری صحرارودی، رابطه خود را با کردهای عراق حفظ کرده است. در سال ۲۰۰۷، نیروهای ویژه ارتش آمریکا به کنسول‌گری ایران در اربیل حمله کردند. هدف دستگیری محمد جعفری صحرارودی بود. اما دقیقاً قبل از رسیدن نیروهای آمریکایی به اربیل کردهای او را خبر دار می‌کنند و فرار می‌کنند. آمریکا می‌گوید او یکی از عوامل سازمان‌دهی حملات بمب‌های کنار جاده‌ای به نیروهای این کشور در عراق بوده است. عکس‌هایی از جعفری صحرارودی با رهبران کرد عراق منتشر شده که اعتراض فعالان کرد را به دنبال داشته. این رابطه او با صحرارودی باعث شایعاتی شده که ممکن است جلال طالبانی از نقشه ترور دکتر قاسملو خبر داشته باشد.

غفور در جزی که فرمانده واحد عملیات نیروی قدس سپاه بود، به نام سردار غفور سال‌ها مدیر کل حراست صدا و سیما بود. در شورای عالی امنیت ملی، و تا امروز با نام مصطفی مدبر، مدیرکل سایپا و سرپرست تیم فوتبال سایپاست. در واقع یکی از تروریست‌های تحت تعقیب بین‌المللی حکومت اسلامی در اروپا، همین غفور در جزی است که در چند عملیات تروریستی نقش داشته و حال با نام‌های مستعار همچون «مصطفی مدبر»، ریاست باشگاه ورزشی و تیم فوتبال سایپا است.

غفور در جزی در اسفند سال ۱۳۷۱، فرمانده تیم تروریستی «محمد حسین نقدی» در شهر رم بود، که در سفارت حکومت اسلامی مستقر بود و با همکاری سفیر وقت حمید ابوطالبی طرح ترور را انجام داد. این ترور از سوی دادگاه ایتالیا پیگیری شد در سال ۱۳۸۴ و ۱۳۸۷ - ۲۰۰۵ و ۲۰۰۸، در دادگاهی که تشکیل شد اسم این فرد به‌نام «امیر منصور بزرگیان» مطرح شد این یک اسم مستعار بود، ولی در سال‌های بعد مشخص شد این فرد همان غفور در جزی

است که مدتی در صدا و سیما حکومت اسلامی، مسؤول حراست بود. او در سال‌های اخیر، باز هم با تغییر اسم به نام مصطفی مدبر، رئیس فوتبال شده است.

همچنین در قتل قاسملو در سال ۱۳۶۸ در شهر وین، شرکت داشته و یکی از سه نفر ترویسست شرکت‌کننده بوده است، همین غفور درجری بود. او در ماجرای ترور قاسملو در اتریش دستگیر شد. دسگیرشدگان ۳ نفر بودند: فرمانده‌شان محمد جعفری صحرارودی بود که الان رئیس دفتر مجلس شورای است. غفور درجری بود که با طرح و برنامه قاسملو را به اتریش کشانده بود، در صحنه نفرات تیم آتش که وارد صحنه می‌شوند تیری کمانه می‌کند و به صحرارودی می‌خورد و در آنجا غفور درجری فرار می‌کند اما در خیابان توسط پولیس دستگیر می‌شود. اما سرانجام آن‌ها آزاد شدند و به سفارت رفتند و مدتی در سفارت مخفی بودند، بعد در فست مناسب و در بند و بست حکومت اسلامی و حکومت اتریش به ایران برمی‌گردند. غفور درجری در سال‌های بعد، این عملیات تروریستی را در ایتالیا انجام داد. بنابراین، او یک تروریست حرفه‌ای است و مدام اسم عوض کرده اما همچنان یک سرتیپ سپاه پاسداران است. دو ماه پیش نام غفور درجری دوباره در رسانه‌های ایران مطرح شد. علی دائی پس از اخراج از مربیگری تیم فوتبال سایپا گفت مصطفی مدبر مدیر تیم سایپا برای او وجود حقوقی و حقیقی ندارد. چرا که او همان سردار غفور درجری دلقی مدیر کل سابق حراست سازمان صدا و سیماست.

در دواړن جنگ هشت ساله ایران و عراق، کردستان آسیب‌های فراوانی دید از جمله هزاران پیشمرگه کومله و حزب دموکرات کردستان ایران به قتل رسیدند. جنگ ایران و عراق، یکی از فاجعه‌های بشری در قرن گذشته بود، روز ۲۷ تیر ۱۳۶۷ با قبول قطع‌نامه ۵۹۸ شورای امنیت سازمان ملل از سوی ایران، پایان یافت.

جنگ ایران و عراق از ۳۱ شهریور ۱۳۵۹، آغاز شد و هشت سال طول کشید. جنگ نفتکش‌ها و شوک نفتی معکوس در سال ۱۹۸۶ که قیمت یک بشکه نفت را به زیر ۱۰ دلار رسانده بود، درآمد نفتی ایران را در سال‌های ۱۹۸۶، ۱۹۸۷ و ۱۹۸۸ تقریباً به نصف سال‌های پیشین به ترتیب به ۶/۶، ۷/۷ و ۷/۴ میلیارد دلار کاهش داده بود. هدف قرار گرفتن پرواز شماره ۶۵۵ شرکت ایران‌ایر به وسیله ناو امریکائی «وینسنس» نیز مزید بر علت شد.

سرانجام حکومت اسلامی ایران، قطع‌نامه ۵۹۸ را پذیرفت و آیت‌الله خمینی سرکشیدن «جام زهر» و قبول قطع‌نامه را به اطلاع مردم رساند و در پی آن آتش‌بس برقرار شد.

در جریان جنگ، بخش‌های زیادی از خاک ایران در استان‌های خوزستان، ایلام، کرمانشاه و سایر نواحی مرزی به اشغال ارتش عراق درآمد. جنگ به مدت ۲۸۸۸ روز طول کشید و در مجموع نزدیک به ۴۵۰ هزار نفر کشته، حدود

۱/۵ میلیون نفر مجروح، حدود ۲ میلیون آواره و بیش از ۹۰ هزار اسیر و افزون بر ۲۰۰ میلیارد دلار هزینه و ۱۵۰۰ میلیارد دلار خسارت برای طرفین داشته است.

بر اساس آمارهای بین‌المللی خسارات مستقیم و غیرمستقیم اقتصادی ایران در طول جنگ ۶۲۷ میلیارد دلار برآورد شده، در حالی که حکومت اسلامی، میزان این خسارات را یک هزار میلیارد دلار می‌داند.

سر آخر این که، حکومت اسلامی در این جنگ خونین، به هیچ‌یک از اهداف اعلام شده خود نرسید: نه حکومت صدام حسین را سرنگون کرد؛ نه حکومت اسلامی در عراق برقرار کرد؛ نه عراق را وادار به پرداخت غرامت جنگی کرد، و نه راه را برای رسیدن به قدس از طریق کربلا هموار کرد.

جنگ ایران و عراق از نظر اجتماعی، اقتصادی، سیاسی و استراتژیک برای هر دو طرف فاجعه‌بار بود ولی به خواسته اصلی کشورهای غربی مبنی بر این که «ایران نباید جنگ را ببرد و عراق نباید جنگ را ببازد»، جامه عمل پوشاند.

در گزارش‌ها و اسناد آمده است که عبدالرحمان قاسملو در میانه جنگ ۱۹۸۰، از طریق نماینده جلال طالبانی رهبر حزب اتحادیه میهنی (ی.ن.ک) با حکومت تهران ارتباط برقرار کرد.

پس از پایان جنگ و فوت خمینی، رفسنجانی به‌عنوان جانشین او مذاکره با کردها را از سر گرفت. در این دوره، «فاضل رسول» به‌عنوان نماینده کردها انتخاب شد. رسول در وین زندگی می‌کرد و به‌عنوان نماینده کردها در مذاکرات محسوب می‌شد. او نشست رهبر کردها را با حکومت ایران تدارک می‌دید.

قاسملو درخواست کرد که نشست در پاریس برگزار شود. اما حکومت اسلامی ایران، این درخواست قاسملو را نپذیرفت و گفت: «یا وین یا برلین. پاریس امکان ندارد.» سرانجام قاسملو در ۱۱ ژوئیه برای مذاکره به وین رفت.

حکومت اسلامی روز جلسه را تغییر داد. قاسملو پیش از نشست روز ۱۳ ژوئیه برای مذاکره با حکومت ایران از وزارت امور خارجه اتریش برای ساعت ۱۶:۰۰ فرصت دیدار گرفته بود. معاون وزیر به قاسملو اطلاع داده بود که روز مذاکره را برهم زده‌اند. سؤال این بود که چرا مذاکره را برهم زده‌اند و دکتر قاسملو جواب حکومت اتریش را چگونه بدهد.

مذاکره ساعت ۱۷:۳۰ در خیابان لینکن واقع در منطقه سوم وین برگزار شد و «رسول» نیز مکان مذاکره را تعیین کرده بود.

در آن زمان، سه تن از سوی حکومت اسلامی ایران به نام‌های «جعفر صحرارودی»، «مصطفی آقاجوادی»، «منصور بزرگیان» از هتل به‌سوی مکان مذاکره به راه افتادند. جلوی این سیاستمداران ایرانی بادیگاردی بودند که روز ۱۰ ژوئیه به وین آمده بودند. یکی از شاهدان عینی آن روز که نام خود را «شاهد د» عنوان کرد، گفته است: «محمود احمدی‌نژاد که در سال ۲۰۰۵، به‌عنوان رئیس‌جمهور ایران انتخاب شد نیز در میان آن‌ها قرار داشته و به جاسوسی پرداخته است.»

با وجود تمامی این مسائل، مذاکره آغاز شد و تمام مکالمات آن‌ها بر روی نواری ضبط می‌شد. بعدها صدای قاسملو از روی این نوار که توسط پولیس اتریش فاش شده بود، شناسایی شد که می‌گفت: «ما با دستان خالی به مذاکره آمده‌ایم و آیا حکومت ایران بر قول خود برای ایجاد خودمختاری پابرجا است؟» پس از آن صدای شلیک گلوله به گوش می‌رسد. در نتیجه گلوله‌هائی که از دو قبضه اسلحه شلیک شده بودند، دکتر عبدالرحمان قاسملو از پیشانی، کتف و سینه، رسول هم از فرق سر و سینه خود به قتل رسیدند.

حین ورود اولین تیم‌های پولیس به محل جنایت، جعفر صحرارودی را آغشته به خون در کف محل مذاکره مشاهده می‌کنند. منصور بزرگیان همراه او در زمان ورود نیروهای پولیس به آنان گفته بود: «کشتند! رفیق من را کشتند، او را نجات دهید.» در ترور سازمان‌دهی شده مرگ جعفر صحرارودی تمام نقشه‌ها را بر هم ریخت. صحرارودی تحت کنترل نیروهای پولیس به بیمارستان منتقل شد و بزرگیان هم به اداره تحقیقات پولیس انتقال یافت.

بزرگیان طبق دستوری در ساعت ۵ صبح به سفارت ایران در وین منتقل شد و چندین روز را در این مکان مخفی شد. در روز ۲۲ ژوئیه حکومت اتریش تحت فشارهای دولت ایران صحرارودی را به تهران بازگرداند.

از تیم ترور قاسملو و همراهانش در تهران، همچون «قهرمان» استقبال شد. منصور بزرگیان هم پس از بازگشت به ایران، درجه ژنرالی گرفت و به‌عنوان فرمانده قرارگاه سپاه در ارومیه منصوب شد. سپاه پاسداران ارومیه، کنترل بخش بزرگی از کردستان ایران را در آن دوره بر عهده گرفت.

جعفر صحرارودی نیز پس از ترور قاسملو به ایران بازگشت و به‌عنوان فرمانده سپاه قدس وظیفه عملیات‌های خارجی ایران را بر عهده گرفت. صحرارودی فرماندهی عملیات علیه کمپ کویه حزب دمکرات کردستان ایران در جنوب کردستان عراق را در آگوست ۱۹۹۶ شخصا بر عهده داشت.

در این دهه‌ها، هر دو تروریست به گشت و گذار در اروپا ادامه دادند. سال ۲۰۱۳، جعفر صحرارودی در ماه اکتبر به سوئیس و کرواسی مسافرت کرد. با وجود این‌که حکم بازداشت بین‌المللی او صادر شده است اما هیچ‌کدام از دو کشور مذکور نام‌برده را به اتریش تحویل ندادند.

علاوه بر این، حزب دمکرات کردستان عراق، از جعفر صحرارودی در سال ۲۰۱۴ در هولیر استقبال گرمی کرد. به دعوت این حزب، حین سفر علی لاریجانی به هولیر جعفر صحرارودی هم وارد هولیر شد. جعفر صحرارودی در این دیدار با مسئولان حزب دمکرات کردستان عراق عکس گرفته است.

دولت اتریش تاکنون برای سرپوش گذاشتن بر این جنایت هولناک، که در وین روی داده بود از هیچ تلاشی فروگذاری نکرده است. حکومت اتریش مداوما مدعی شده است: «تهران ما را در فشار قرار نداده است.» اما در سال ۱۹۹۷، طی نظرسنجی که در روزنامه «پرسایس» وین منتشر گردید نشان می‌داد که از هر ۱۰۰ اتریشی، ۵۵ نفر اعلام کرده بودند که «حکومت بر اقدامات علیه کردها چشم‌پوشی کرد.» نکته جالب این‌که در اوایل ۱۹۹۰، تجارت مابین ایران و اتریش ۶۰ درصد افزایش پیدا کرده بود.

ادامه دارد.

جمعه بیست و هشتم تیر [سرطان] ۱۳۹۸ – نوزدهم جولای ۲۰۱۹